

treball

N.º 2 - EDITAT PER LA DELEGACIÓ DEL C. C. DEL P. S. U. DE C. - Barcelona, Maig del 1945

LA GRAN VICTORIA DE LES NACIONS UNIDES

La guerra de les NN. UU., contra la coalició nazi-feixista a Europa, s'ha acabat. Tots els homes i pobles celebren amb goig incontenible la derrota fulminant de l'Alemanya hitleriana.

A Catalunya i arreu d'Espanya els patriotes, fent front a les prohibicions i mesures represives oficials del Govern d'assassins de Franco i Falange, celebren també aquesta gran victòria. Milers de treballadors el dia 8 no acudiran al treball. Aquesta manifestació del poble s'ha expressat malgrat els perills i represàlies del règim, perquè, a més de la victòria aliada, la derrota de l'Alemanya hitleriana significa un factor més de debilitament de Franco i Falange i una esperança per nostre propi alliberament.

Franco i Falange, acorralats, ferits de mort per la derrota hitleriana i per la lluita creixent del poble hispànic, maniobren per adaptar-se a la nova situació. Tota una campanya, ben sincronitzada i sota la batuta de Falange, omple les pàgines dels diaris intentant presentar al «caudillo» com l'abanderat de la pau i per fer hipòcrites manifestacions de simpatia amb les democràcies. Tota una fumarada, merdificada d'oleban, intenten aixecar els franco-falangistes, per tal d'amagar la realitat d'una política hitleriana. Però; a la maniobra que el canvi sobtat de la situació imposa als agents i lacais de Hitler, si li veu l'orella.

Ja que no aconseguí amb guerra la coalició nazi-feixista desfer d'armes de les NN. UU., Franco i Falange pretenen ésser les flexes que esquerdin aquesta unitat en la pau. Franco i Falange, però, malgrat puguin comptar amb la simpatia de les capes més reaccionàries de l'exterior, dels que traïdors a llurs pàtries es vengueren als invasors alemanys, res podran assolir en aquesta línia. Seran les forces populars i democràtiques de cada país, les que imposaran la seva voluntat. Seran a Espanya, també les forces populars, democràtiques i patriòtiques les que aixafaran als abanderats del crim, de la fam i de la poca vergonya; als murrallers de avançada contra la unitat de les NN. UU., que intenten refer una nova «División Azul», aglutinant a les forces de la reacció i del feixisme internacional contra la Unió Soviètica, per salvar-se i salvar així lo fonamental, enemic del mastagueig de la pols derrota, dels interessos propis teriors del feixisme a Europa.

Davant les cíniques i baboses maniobres de Franco i Falange, tenim dret a exigir la única resposta adient: *Les nacions democràtiques deuen renegar tota relació diplomàtica amb l'Espanya franquista; deuen aportar el seu ajut a la lluita que menen els patriotes i pobles d'Espanya per anar a treure el vestigi hitleriano-feixista que resta en peu a Europa; el règim de Franco i Falange aquest dret, el reclamen per la raó de la nostra causa i dels poders que ens dona la nostra contribució en els camps d'Europa contra les forces d'invasió nazi-feixistes i la nostra cruenta i gloriosa lluita a l'interior del país contra el lacai i l'agència d'Hitler: Franco i Falange.* No demanem que ningú ens porti en safata de plata la solució al nostre problema. És a nosaltres a qui ens pertoca l'honor i el complirem, de passar comptes i d'extirpar de la nostra terra al règim d'assassins i opressors.

Em arribat a l'hora culminant per aixafar a Franco i Falange. Hora renyada de responsabilitats històriques per a tots. El desitg de reconquerir les llibertats perdudes és general i comú al 90 per cent de la població hispànica. Ens manca, però, canalitzar aquest desitg i odi al règim franquista i posar-lo en acció combatent.

Vencerem, a les maniobres feixistes i reaccionàries, patrocinades per Franco i Falange i per lo més negre i podrit de la reacció espanyola, per establir una regència monàrquica a D. Juan; i assolirem.

Lluretat i la democràcia; l'alliberació dels milers de presos; l'acabament del terror i dels assassinats; el benestar, el pa i el treball, amb

d'Esquerra Catalana, senyor Terradelles

Tenim el goig de publicar dos cablegrams enviats pel P.S.U. de C., la U.G.T. i la U. de R. al President Irla i a Terradelles.

Sabem que han rebut, satisfactoriament, pels interessos de Catalunya, aquestes comunicacions i que, d'acord amb els problemes que s'hi plantegen, es disposen a anar a la seva realització.

Renovem de nou la nostra crida als partits i organitzacions antifeixistes de Catalunya per anar sense pèrdua de temps a l'aixamplament i consolidació del moviment d'unitat catalana, forjant una àmplia i combativa Aliança Nacional de Catalunya. Les organitzacions i militants del P.S.U. de C., de la U.G.T., i de la U. de R. deuen intensificar el seu treball d'unitat i

entrar immediatament en contacte amb les organitzacions i militants de les demés organitzacions i partits obrers, republicanes i patriòtiques catalanes, per tal que, sota la línia dels documents i materials fets públics i del contingut d'aquests dos històrics cablegrams, encaminar els passos per la unitat.

Les Delegacions del P.S.U. de C., de la U.G.T., i de la U. de R. que a Catalunya formem en les files d'avanguardia en el combat contra Franco i Falange, saludem, en aquesta ocasió, a les nostres Direccions encapçalades pels volguts i estimats companys Joan Comorera, Josep Moix i Josep Calvet, i fem solemne promesa de no desfallar en el treball i en la lluita, guiats per la justa línia que ens marquen.

CABLE A IRLA

4 Feb. 1945. - «Les tres organitzacions significant no han renunciat mai a la legalitat constitucional i estatutària i han estat les primeres en afirmar que, després de l'assassinat del nostre President Màrtir, Lluís Companys, a vos us correspon la Presidència legal de la Generalitat.

Durant un llarg període, caracteritzat per la gravetat de la situació internacional i interior, el nostre poble lluità fervorosament amb la fi d'impossibilitar l'estabilització del règim franquista, d'impedir que Espanya fos arrossegada a la guerra total hitleriana, contra les NN. UU., d'oposar un bloc invencible a les maniobres criminals del fet consumat simbolitzat per la restauració monàrquica o d'un Gover pseudo-democràtic encarregat de contenir la lluita ex-

presió de la voluntat popular.

Amb la sang i el dolor dels seus fills, Catalunya ha creat el seu òrgan dirigent: Aliança Nacional; ha contribuït amb la lluita interior contra els lacais d'Hitler, en els fronts de batalla i en les files dels gloriosos «maquis» a les victòries de les NN. UU. i al debilitament decisiu del règim hitleriano-franquista.

La situació nacional i internacional ha canviat radicalment. La victòria militar de les NN. UU. és indiscutible i molt pròxima.

La unitat nacional combatent és una realitat.

El règim terrorista de Franco està ferit de mort.

Es necessari, doncs, actuar amb la rapidesa que la imminència dels fets definitius exigeix, per a portar a cap l'alliberament.

(Segueix a la 2.ª pàg.)

la unitat i la lluita aferrissada per anihilar a Franco i Falange i per la restauració de la República.

L'enemic franco-falangista tomballeja. Araquem-lo amb coratge i braç per tots costats. Desencadenem les lluites patriòtiques. Fora la passivitat i l'espera. Ara és l'hora catalans! Units amb tots els pobles hispànics completament amb la nostra victòria, la victòria de la llibertat i la democràcia contra el feixisme a Europa.

Les direccions del P. S. U. de C., U. G. T....

(Ve de la 1.ª pàg.)

ració de Catalunya i el restabliment de la República Espanyola, per assegurar la reconstrucció ordenada i pacífica de la Pàtria: proclamar la vigència de la Constitució del 1931 i dels Estatuts, reorganitzar el Govern de la República presidit pel Dr. Negrin i dels Governadors de Catalunya i Euzcadi, presidits per vos i el Sr. Aguirre.

En conseqüència vos proposem la constitució immediata del Govern de la Generalitat, el qual creiem deuria ésser compost de representants d'Esquerra Catalana, PSU. de C., Acció Catalana, Estat Català, Unió Democràtica, UGT, CNT i U. de Rabassaires, altres partits i algunes personalitats d'indiscutible prestigi nacional i patriòtic. Fent però, exclusió dels grups aventurers de l'emigració i pseudo-moviments de tipus personalista com l'anomenat Consell de Londres.

Per part nostra, vos proposem: Pel PSU. de C. Juan Comorera; Rafael Vidiella; Josep Miret. Per la UGT, Miquel Valdés; per la U. de Rabassaires Josep Calvet.

Com veureu vos proposem consellers de l'últim Govern i ex-consellers.

No fem cap qüestió de personalitat, puix tenim la seguretat de que vos sabreu formar un Govern equilibrat i amb representacions de màxim prestigi polític guanyat en el curs de la guerra i a l'exili. Considerem però, necessari que entre els membres del Govern deu haver-hi un o més residents a Catalunya, i proposats pel Comitè Nacional d'Aliança Catalana.

Entenem que aquest Govern deuria de tenir el següent programa.

1.ª Proclamar la vigència de la Constitució del 1931 i dels Estatuts exterior i interior de Catalunya.

2.ª Dirigir i reforçar en tot el seu poder la lluita dels patriotes a l'interior de Catalunya movilitzant a tots els catalans de l'exterior i a les masses democràtiques del món en ajut del nostre poble en lluita contra Franco i Falange.

3.ª Estrener els laços d'unitat combatent amb els demés pobles hispànics, reforçar el Govern de la República presidit per Dr. Negrin i col·laborar fraternalment amb el Govern basc presidit pel Sr. Aguirre.

4.ª Reforçar l'àmplia uni-

tat nacional cridant a tots els patriotes, sense distinció d'idees polítiques i religioses que desitgin lluitar junt a nosaltres pel més ràpid enderrocament del règim terrorista franquista.

5.ª Depurar tots els òrgans polítics, administratius, econòmics, culturals, forces armades i institucions de tota mena, de's fo'angistes i llurs cómplices.

6.ª Exigir la més severa responsabilitat als elements components i servidors del règim falangista; justícia popular, implacable contra els botxins de la nostra Pàtria.

7.ª Indemnitzar degudament a totes les víctimes del règim franquista; expropiar i confiscar els bens i fortunes dels falangistes i de tots els que s'han enriquit indegudament amb la misèria del poble.

8.ª Ordenar la vida política i econòmica del nostre país, tenint en compte les experiències d'aquests anys, en el període provisional que seguirà a l'enderrocament de Franco i Falange.

9.ª Promoure la celebració d'unes eleccions constituents amb el fi de que el nostre poble i els demés pobles hispànics, d'acord amb la declaració de Teheràn, resolguin democràticament sobre el seu règim futur.

10.ª Proclamar que en el moment actual no existeix altra qüestió prèvia que la anorrear a Franco i Falange, mitjançant la lluita implacable interior i exterior i la més àmplia unitat nacional i de's pobles hispànics.

11.ª Afirmar que els partits, organitzacions i personalitats que constitueixen el Govern de la Generalitat, tindran plena llibertat per defensar l'exercici del dret d'autodeterminació el en el període constituïent.

Donada l'acceleració dels aconteixements interiors i internacionals, considerem que deueu pendre la responsabilitat d'organitzar sense pèrdua de temps el Govern de la Generalitat, seguint les petjades glorioses del nostre President Màrtir. Lluís Companys, que fou per damunt de tot president d'una autèntica unió nacional en les hores més greus i més heroiques de Catalunya.

Us preguem aú de rebut i ràpida resposta.

Us saludem efectuosament.

Jòan Comorera; pel PSU. de C. Josep Moix; per la UGT.

Josep Calvet; per la U. de R.

CABLE A TERRADELLES

4 Feb. 1945. — «Em llegit un cable de premsa anunciant que, per iniciativa vostra s'ha constituït una titolada Solidaritat Catalana integrada per Esquerra, Acció Catalana, grup desident d'Estat Català i un condemnat per traïdor a la República en representació dels provocadors trosquistes i feixistes. D'aquesta solidaritat hauria d'ésser-ne exclòs tot el moviment obrer i pagès de Catalunya: P.S.U. de C., U.G.T., C.N.T., i Unió de Rabassaires. Malgrat el prestigi de l'Agència informadora, ni nosaltres ni els vostres amics em donat crèdit a notícia tan absurda que us presenta com un dirigent que conspiraria contra els interessos fonamentals i permanents de Catalunya.

Això, fa que sigui més necessari que mai aclarir situacions coordinar esforços per unir a tots els catalans patriotes de l'exili en ajut al servei de Catalunya i dels heroics combatents que sota la direcció del Comitè d'Aliança Catalana, lluiten sense desfalloiments contra Franco i Falange. Davant l'imminent desenllaç dels aconteixements internacionals i l'agudització de la situació a la nostra Pàtria, complim un deure patriòtic, vos proposem la constitució immediata del Comitè Nacional d'Aliança Catalana a l'exili, integrat per Esquerra Catalana, P.S.U. de C., Acció Catalana, Estat Català, Unió de Rabassaires, Unió Democràtica, U.G.T., i C.N.T., més alguna personalitat dels partits existents dissolts que, pel seu prestigi i voluntat combativa, vulguin

complir llur deure combatent contra Franco.

En el cas de coincidir la vostra opinió amb la nostra, acceptem que el Comitè Nacional de l'exili sigui presidit per un membre d'Esquerra Catalana. Qualsevol que en cap cas ha de consistir-se en un grup d'aventurers constituïts a l'exili ni a pseudo-moviments patriotes de tipus personalista, com l'anomenat Consell de Londres.

Cablegrafiem al President de la Generalitat de Catalunya, proposant-li la constitució immediata del Govern de la Generalitat de Catalunya, d'acord amb la unitat nacional, amb el programa que, Aliança ha de fer seu.

La més àmplia unitat nacional combatent, la més fraterna unitat combativa dels pobles hispànics, són els instruments essencials insubstituïbles per seguir ràpidament la llibertat de Catalunya i la restauració de la República Espanyola.

No creiem necessari fer invocació al vostre patriotisme per instaros a l'acceptació d'aquesta proposició que correspon plenament als desitjos i a la voluntat del nostre poble.

Tampoc creiem necessari marcar que els dos Partits polítics majoritaris de Catalunya, Esquerra Catalana i el P.S.U. de C. tenen el deure de pujar d'aixecar la bandera de la unitat combatent.

Vos preguem aú de rebre una resposta ràpida. Salutacions cordials.

Jòan Comorera. PSU. de C.
Josep Moix. UGT.
Josep Calvet. U. de R.

CORREU DE FRANÇA

Vers la unitat de les forces catalanes

En aquests darrors fems s'estan incrementant extraordinàriament les entrevistes i reunions entre personalitats, partits i organitzacions catalanes a l'exili. Els nostres camarades de la Delegació del PSU. de C. a França han tingut una sèrie d'entrevistes i entre elles es destaquen les que han celebrat amb el Consell Directiu d'Aliança Nacional de Catalunya, especialment amb l'actual President Sr. Gili Cerran; amb els membres del Comitè Executiu de la Unió de Rabassaires pau Padró, Sellès i Baqués; amb els dirigents de la CVT. Llauradó, Cornellà, Perot, Cubells, Arnau i Federica Montseny amb els dirigents d'Esquerra Republicana senyors, Terradelles, Pons,

Claret, Termes, Castelltort, Alcega de Lara, Martí Barriera - Sarriena amb els dirigents d'Acció Catalana Republicana, senyor Nicolau de Quer, Ragassol, Pujolà, Comandant Ménéce de Belmunt; amb el Dr. Lluís Llado, Dr. Aguasca, senyor Carles Rovira i Virgili, i amb el President Sr. Josep Irla, amb els quals tractat els problemes de la unitat necessitat de constituir el Govern de la Generalitat en el que hi participin totes les forces democràtiques i patriòtiques de Catalunya.

Els resultats d'aquestes entrevistes i reunions han estat molt satisfactoris i dintre poc veurem resultat amb tota amplitud l'anhelat unitat del poble català.

Les activitats dels guerrillers

Les accions dels braus combatents que integren l'Exèrcit Guerriller de Catalunya, segueixen provocant més i més baixes en els rengles dels assassins i pinxos falangistes.

Morales. Cap Comarcal de la Falange de Reus, que s'havia distingit pel terror i per la repressió al Baix Camp, fou ajusticiat al coll del Bitxo pel guerriller. La seva mort ha omplert de joia a tota la comarca, endonada per les seves crueltats. Aquest fet, feu que es presentessin grups de falangistes a Reus i Tarragona exigint els fossin entregats 40 presos antifranquistes per satisfer en ells la seva venjança sanguinària.

Devem destacar, en aquest cas, la prudent posició que adoptaren el Governador de Tarragona, l'alcalde de Reus i el cap de requetés de la mateixa ciutat, els qui s'oposaren a les peticions falangistes, enfrontant-se'ls hi amb les armes a la mà. Cal que tot aquell, compromés amb el règim i que no vulguin d'aquest fet.

També foren ajusticiats pels guerrillers, l'alcalde i cap de Falange de Cornudella, el cap de Falange del Priorat i a Santa Bàrbara el cap de Policia del Montcà. Tots aquests fets a les comarques tarragonines. Fou mort l'alcalde i cap de Falange

d'un poble als voltans de Solsona. A Ossó, grups importants de guerrillers han emprés la tasca de defensa i ajut als camperols contro els expoliadors i bandolers falangistes. A Castellfollit, La Roca, Montreal, Musara i Ciurana, el pas dels guerrillers a servit per a formar Consells d'Aliança Catalana integrats per tots els partits i organitzacions antifranquistes.

Els guerrillers segueixen extenent llurs accions arreu de Catalunya. Per seguir desenvolupant la seva tasca, tenen necessitat de més ajut, de més suport i reforç de tot el poble. Cal engròixir les rengleres guerrilleres. Els parats, els perseguits, els soldats i cap patriotes de l'Exèrcit, deuen ajuntar-se i formar grups de 3, de 4 o més guerrillers. Deuen aconseguir les armes, de les mateixes casernes, desarmant als falangistes, policies i Guardia Civil, per tal d'empendre accions de lluita.

Els camperols, els treballadors, els antifeixistes tots tenen el deure d'ajudar als guerrillers. Deuen donar-los acolliment quan són perseguits; facilitar-los informació, aliments i tot allò que la seva acció patriòtica precisa. Endavant, vers les accions més àmplies dels braus patriotes guerrillers.

Catalunya ha vibrat en les diades patriòtiques i de lluita

14 d'abril-San Jordi-1er de Maig

No hi ha dia d'alguna significació pels catalans que no senti vibrar els seus més profunds sentiments antifeixistes.

14 D'ABRIL: Tot el poble de Catalunya ha recordat aquells gloriosos dies del 1931 en que la força de la voluntat popular foragita de les terres hispanes el darrer tirà de tota la dinastia borbònica.

Convé recordar-ho precisament ara que Franco i Falange, per intentar salvar-se, estan jugant la carta del retorn de la monarquia entre les del directori militar i la regència. Els pobles hispànics ja digueren el que pensaven d'un «camet». Aleshores ho feren precisament. Si ara cal fer-ho d'altre manera per foragitar-ne un altre, als catalans i espanyols no els manca una dreta per fer anar el garrot o el fosell.

SAN JORDI: La diada catalana per excel·lència entre totes les dels catalans, també fon aprofita-

tada pel poble català per deixar sentir la seva protesta contra l'estat actual de coses. Els catalans de Catalunya, quina gran majoria és antifranquista, han trobat a mancar les primeres ginstes de l'any i les banderes barrades en els altars, i els sermons, dits en la nostra parla.

Malgrat les concomitancies i col·laboració amb els falangistes d'algunes autoritats de l'Església, és de lloar la conducta de molts sacerdots que a les parròquies dels barris obrers i de pobles, ajuden als perseguits i fan causa comuna amb el poble. Un frare de Cambrils encapçalà les gestions encaminades a la indemnització i reincorporació en el treball de tres despedits del ferrocarril de Reus a Salou.

A una de les cúpules altes de la Sagrada Família apareixé al fer-se de dia una grandiosa bandera barrada. També foren penjades banderes barrades al Palau de projeccions de l'Expo-

Contra el terror i la provocació, la justícia patriòtica, la vigilància i la lluita implacable

Una onada de terror s'esbarja d'una punta a l'altre d'Espanya. Els patriotes de Cuatro Camins, després de tota una sinfonia governamental a só de trompetes i platerets, han estat assassinats. Els insuls i les baixeses que Franco i Falange han intentat fer caure damunt d'aquells braus lluitadors no ha confós al poble que ha interpretat justament el seu acte patriòtic i els ha col·locat en un lloc d'honor entre les víctimes del terror franquista.

S'ha dit que es «liquidaven» els tribunals de responsabilitat Política. El poble sab prou be, que els pistolers falangistes no necessiten del cobriment oficial per llurs crims. Aixó s'ha fet provant si a l'extranjer hi ha algú capaç d'engolir la pedra de molí de la «magnimitat» franquista.

Nit a nit es detenen pels carrers de Barcelona a ciutadans. En els curs del darrer més, grans contingents de patriotes han omplert les Comissaries i les Jefatures de policia arreu de Catalunya. La repressió més sanguinària dels botxins Correa i Asenci, cap de policia de Barcelona, plana damunt els detinguts. S'intenta aconseguir d'ells declaracions imaginàries per teixir un procés «sensacional», com el de Cuatro Caminos a Madrid. No fa més que dues setmanes al Camp de la Bota en una sola nit foren afusellats 30 patriotes més.

El nostre Partit és el blanc preferit de les escameses falangistes. Ells saben que estem sempre al cap de la lluita i som els seus enemics més irreductibles. Saben també, que el terror no pot arribar a paralyzar les nostres activitats. És per aixó, que a més del terror empren la provocació, intentant introduir als nostres rengles agents ben preparats.

Cal doncs exercir una severa vigilància i descobrir la mà de la provocació allà on es manifesti. El que diu treballar molt i a la pràctica saboteja el treball; el que vol saber moltes coses, més de les que s'han de saber; el que posa entrabancs a la unitat; el que es salta a la torera les normes de treball del Partit; el que practica la crítica destructiva i sistemàtica; no està lluny d'ells la mà de la provocació, és la propagació de la passivitat. Cap crèdit a de merèixer a les organitzacions i militants del Partit, aquell que es presenta com escapat de la presó, el retornat de l'exili i l'enviat per irebells especials, que llur situació i conducta per on arriba al Partit, no és pels conductes normals que la Delegació té establerts.

Contra el terror, deu caure la repulsa popular damunt els falangistes. No devem permetre que restin sense càstig el dol i el sofriment de les famílies catalanes. A cops de puny, de bastó, de ganivet, a trets. Guerra a mort als pinxos i pistolers falangistes; als caps militars i magistrats executors i sentenciadors. El crit d'AMNISTIA deu ressonar com un tró permanent damunt Catalunya.

Contra la provocació practiquem una estreta vigilància i control de les tasques del partit. Cada agent de l'enemic que es descobreixi, deu ésser ajusticiat implacablement, i sense vacil·lacions. La lluita contra la provocació la menarem a bon terme lligant-nos més i més a les masses, treballant amb elles, vivint amb elles. És a dir, confondrem amb elles i fent del nostre P. S. U. de C. un gran Partit de masses.

ció, al Port i a la façada de l'Església del Tibidabo.

PRIMER DE MAIG: En aquesta jornada internacional de lluita del proletariat, arreu de Catalunya i especialment a Barcelona es feu sentir la veu del poble. Gran profusió de manifestos foren repartits pel carrers, a les fàbriques i de casa en casa. Les parets apareixeren plenes de consignes pintades, Banderes barrades, republicanes i de la falç i el martell, del PSU, foren penjades en llocs ben visibles i de difícil despenjar. Milers d'obrers no acudiren al treball, promoguent així una manifestació de semi-paro que feu preocupar a les autoritats. En aquestes jornades, s'ha posat de relleu el sentiment de lluita del nostre poble i la necessitat de la unitat per tal que, intensificant les accions, acabar aviat amb Franco i Falange.

De nou, sobre la "Alianza Nacional de Fuerzas Democráticas"

En el pasat núm. de «Treball», comentant un manifest del Comitè Regional de la CNT., manifestàvem que el camí a seguir per unificar a les forces antifeixistes no era el que en dit manifest s'hi senyalava.

Avui, davant una nota publicada a l'últim núm. de «Solidaridad Obrera» volem manifestar, a niés, que és un camí per on els provocadors i traïdors trosquistes i faistes intenten posar en joc la seva lleu de divisió.

«Solidaridad Obrera» falsejant dels fets, per tal d'aparentar una amplitud que no té l'AN. de FD., publica que ha quedat constituïda l'Aliança Democràtica, integrada per quasi be tots els partits i organitzacions.

De les suposades organitzacions i partits que la «Soli» diu componen l'AN. de FD., no hi ha altra cosa veritable que els traïdors i provadors del POUM. i de la FAL. Pel que es refereix a la UGT. i a la Unió de Rabassaires, junt amb el PSU. de C. i les JSU. amb una lletra conjunta adreçada als partits i organitzacions antifeixistes de Catalunya, posen al descobert aquesta grollera maniobra al manifestar que «no solament cap organisme ni militant hi estan autoritzat a formar part de l'AN. de FD., sinó que concients de la maniobra de divisió i provocació que intenten portar a cap als trosquistes i faistes, es declaren incompetibles amb dit elements i les organitzacions que patrocinen, per ésser contraris als interessos del poble, i de la unitat i la lluita contra Franco i Falange.»

L'Esquerra Catalana, Estat Català, Acció Catalana i Unió Democràtica, que la «Soli» diu componen dit organisme, no és, ni de molt, la representació responsable i autoritzada de dit partits, sinó que es tracta d'elements que, al

margen de les direccions i organitzacions, fent el joc concient o inconcient als provocadors, s'han otorgat falsament aquestes representacions. Cada ún d'aquest partits, s'encarregarà pròximament de desmentir a les falses representacions, que els trosquistes i faistes a través de la «Soli» s'han adjudicat.

Les imaginaries organitzacions i partits que componen la suposada AN. FD. arriben al paroxisme de la provocadora acritut dels trosquistes i faistes, al manifestar que en formen part al Partit Socialista Obrer Espanyol i les Joventuts Socialistes. El primer d'aquests, lo poc existent que hi havia a Catalunya, l'any 36 es fusionà junt amb els demés partits obrers catalans en el si del PSU. de C. De Joves socialistes, no hi ha altres que els que estan enquadrats en el si de les JSU. de C. Donar lloc a que algun traïdor o covar expulsat de les files del JSU. es digui representant del PSO. o de la JS. reflexa clarament l'interès criminal, feixista i contrarrevolucionari dels provocadors i agüents del feixisme per trencar la unitat política de la classe obrera assolida en la formació del PSU. C.

Es necessari, que els companys de la CNT. surtin del llur passiva tolerància amb les activitats del trosquistes i faistes i imposin, per damunt de la camarilla que es diu representativa l'organització, la seva veu per desenmascarar aquestes maniobres i es disposin a treballar i a lluitar junt amb els companys de la UGT. per forjar la unitat sindical de classe obrera catalana i junt amb els partits i organitzacions antifeixistes catalanes, formin decididament en les files de la unitat republicana obrera i patriòtica contra Franco i Falange.

Un triomf més de la Unitat Aquest és el camí a seguir

A Sabadell, l'acció unida dels obrers ha conseguit importants millores de sou. Les organitzacions sindicals CNT. i UGT. del Ram Tèxtil i Fabril, que ja fa molt temps mantenen contactes entre sí per desenvolupar accions conjuntes, decidiren fer-se resó del descontent dels treballadors, pels jornals de fam que es cobraven, i plantejaren als patrons l'augment dels sous.

Tant els patrons com els aventurers dirigents dels sindicats verticals reberen aquesta petició amb una gran quantitat de sorpresa primer i de vacilacions després, puig no comptaven que els obrers s'havien atrevit a formular una petició, sense comptar amb élls. La ferma posició dels comissionats ugetistes i cnetistes i la decisió dels obrers i obreres de sostenir al peu que calgués llurs demandes, feu que no quedés més remei, als patrons i gerarques sindicals, que cedir i els treballadors reberen immediatament un important augment en els salaris.

Aquest és el camí a seguir per tots els obrers. Quan les organitzacions obreres compleixen amb llur deure dirigent, anepralant unides les reivindicacions immediates i copsar el sentiment de les masses treballadores, no hi ha força capaç de impedir l'exit en els moviments que es realitzen. A les fàbriques, tallers, oficines i a tots els llocs de treball, el obrer de la CNT. de la UGT. i els que no han pertanyut a aquestes centrals, deuen formar els comités sindicals unitaris i organitzar i portar a cap les lluites reivindicatives.

Les pretensions franquistes d'entrar per la porta falsa a San Francisco han fracassat rodonament. L'autèntica Espanya, hi està representada amb l'arribada, entre altres personalitats republicanes, del Dr. Negrin i el Sr. Aguirre. La necesitat d'acabar amb el règim feixista de Franco i restaurar la República, esta present a San Francisco. Saludem i desigem èxit al Dr. Negrin i al Sr. Aguirre. Visca el Govern Basc presidit per Negrin! Visca el Govern Basc presidit per Irla!

Els assassinats a l'ordre del dia pels carrers de Barcelona

L'atemptat del 4 d'abril

La llei de fugues i els atemptats portats a cap pels agents policials, tant practicats en altre temps pels Martínez Anido, Arlegui i Primo de Rivera, són el sistema en que posen avui llurs esperances els Correa i Juan Asenci per liquidar el moviment patriota.

Pròva ben palesa d'aivó és l'atemptat, amb totes les agravants, realitzat el dia 4 d'abril proppassat a les 10 del mati en la cantonada dels carrers Parlament i Calàbria, junt al Paral·lel, en la persona d'un antifeixista anomenat Cuadrado i quin únic delictes és pertanyer a una organització patriòtica i anhelar la llibertat i el progrés per Catalunya. Avui encara es troba en estat de gravetat per les 7 ferides que els policies li causaren.

El patriota Cuadrado denuncià pel confident anomenat

Juan Garcia (a) «El Castellón», anava completament sol i caminant tranquilament per l'acera del carrer, quant des d'un autò de color fosc, situat a la seva esquena li foren disparats més de 10 trets. Sense ni haver-se pogut adonar de l'agresió ni intentar defensar-se ja que no portava cap arma al damunt, caigué en mitg d'un devassall de sang. Ja segurs de l'exactitud dels seus trets, baixaren de l'autò tres agents de policia vestits de paisà els qui abusant de llur autoritat impediren que es dongués a la victima el més mínim ajut i pujant-lo immediatament al propi vehicle emprengueren la fugida com els més vulgars i indignes pistolers.

Hem cregut necessari destacar aquest fet, a fi de que siguin coneguts els sistemes de que es valen els botxins policials per realitzar els seus atemptats.

Avui, ja no solament es demana la documentació a tort i a dret, i es deté arbitrariament als que gosin criticar el règim; avui, ja no solament a les Comissaries i Jefatures, a Montjuich i al Camp de la Bota, es turmenta i es mata als antifeixistes; avui s'assassina amb tota mena de refinaments i avantatges pels propis carrers de Barcelona.

Peró, l'atemptat a l'antifeixista Cuadrado, com tans i tans cents de morts causats pel règim de Franco i els seus executors, no restarà sense càstig. La sombra funesta dels Martínez Anido, Arlegui i Primo de Rivera torna en els botxins Correa i Juan Asenci; Però de la mateixa manera que aquells no pogueren aturar el caminar de la llibertat per terres catalanes, aquests assassins d'avui, cauran sota la justícia nostra, del poble, com ha caigut Mussolini.